
Lászlóffy Aladár

ANGYALBANDI FELLEGEKBEN KÖNYÖKÖL

Waterloonál kezdődik a karnevál.
 Petőfinek Zöld Marci csak mese már.
 Rózsa Sándor negyvennyolcra ráadás.
 Edisonval tetőz majd a térhatás.

E betyáros folyamat már világos:
 franciáknak Sedannál lesz Világos;
 egyezményt köt, esket, felvesz és lever
 diplomata, pap, szolgáló, Lumière.

Naptár, ponyva, újság ezzel lesz teli.
 Krupp kapitány csemetéit neveli,
 Grant kapitány ágyúacélt öntöget,
 kétféjűsas kígyónyelvet öltöget.

Így érünk a küszöbére mindannak,
 mely felé az események rohannak.
 Angyalok és Bandik őrző lelke jön
 beindítani utánunk a vízözön.

Bitófa a vármegyeház udvarán...
 Nem vagyok sir, miért nőtt a dudva rám!
 Savas eső, golyózápor el nem áll.
 Doberdónál kezdődött a karnevál.

EGYEZMÉNY

Luxemburgban egy mesebeli este
 a kék az érett narancsot kereste.
 Háttérben tornyok, kéményes tetők,
 a viadukt alatt a földbenőtt
 óriás lábak alatt benn a kertben,
 mint kerti-európagnóm, leverten
 ott ül a jövő, kicsi, vézna, sápadt;
 két Grimm nevében őrzi ő a házat.

Andersen, Perrault, könnyes habléányok,
csizmáskandúrok, provanszál vagányok,
Cervantes és Cyrano és a többi
vad trubadúr, fogadós, canterburry
szép nőcseléd, Boccaccio babái
s a Heptameron mediterrán fái
mind itt susognak: milyen érdekes,
mikor két szín nem trikolórt keres,
mikor tizenkét vagy ezeregy csillag
nem a zuhanás meredélyén billeg,
csak ott né, mohák s gombakalapok
között rakja az aranyalapot.
A konklúziót levonhatjuk máris,
az együttműködés im exempláris,
az együtt felejtés vagy butulás –
e mai összhang: rontsa el majd más!
Kemény remény, ó, el ne hagyj, ha menten
e szép idillt most egyezménybe mentem:
volt egyszer, hol nem volt a szörnyű múlt,
s im így viselkedik, ki jól tanult.

A TÖBBI HOMOK

A homokóra
két semmi vérátömlesztése.
A többi idő.